

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 30. november, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den i Genève den 19. september 1949 vedtagne internationale færdselskonvention.

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om Det nordiske Råd.

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om sygeplejersker.

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om forskudsvis indbetaling af indkomstskat [af Poul Møller m. fl.].

Mødet hævet kl. 15³⁵.

29. møde.

Onsdag den 30. november kl. 13.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den i Genève den 19. september 1949 vedtagne internationale færdselskonvention.

Valgt blev: *Victor Gram, Jens Hansen, Heising, Horn, Kai Jensen, Wiggo Larsen, Chr. Rasmussen, Ravn, Helga Pedersen, Vagn Bro, From, Holmberg, Tholstrup, Ninn-Hansen, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Marie Antoinette von Lowzow og A. C. Normann.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om Det nordiske Råd.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 849, fremsættelsen i tidenden sp. 1290).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Einer-Jensen: Lovforslaget i sig selv er jo ikke noget omfattende forslag, men i sin virkning er det meget omfattende.

Jeg vil gerne benytte anledningen til at udtale min glæde over, at Finland nu indtræder i Nordisk Råd. Allerede da Nordisk Råd blev oprettet, var det for de andre skandinaviske lande et beklageligt forhold, at Finland ikke kunne indtræde straks. Finland fik imidlertid adgang til at lade sig repræsentere ved lytteposter, eller hvad man nu vil kalde det. Gennem de år, der nu er gået, har ønsket om at få Finland med i arbejdet stadig været fremme. Nu har Finland besluttet at indtræde i Nordisk Råd. De her foreslåede ændringer er derfor kun af betydning i spørgsmålet vedrørende Finland.

Vi har jo omdøbt Danmarks rigsdag, og i vedtægternes punkt 1 ændres derfor ordene „Danmarks rigsdag“ til: „Danmarks folketing“. Endvidere indføres ordene „Finlands riksdag“. I vedtægternes punkt 2 sker en lignende ændring, idet ordene „Danmarks og Sveriges rigsdage“ ændres til: „Danmarks folketing, Finlands og Sveriges rigsdage“.

Der er ikke anledning for mig til at fordybe mig yderligere i spørgsmålet. Jeg kan på mit partis vegne anbefale, at lovforslaget hurtigst muligt gennemføres.

Marius Buhl: Jeg kan indskrænke mig til at gøre det ærede medlem hr. Einer-Jensens ord til mine, både hvad angår selve lovforslaget, der nærmest kun er af redaktionel karakter, og hvad angår glæden over, at vi er kommet dertil, at Nordisk Råd kan blive en helhed. Jeg er sikker på, at glæden over, at dette resultat nu er nået, er lige stor i alle de nordiske lande, og også jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Ole Bjørn Kraft: I sin skriftlige fremsættelse nævnte den højtærede udenrigsminister, at jeg i min egenskab af forslagsstiller i sin tid udtalte håb om, at den dag måtte komme, da Finland blev medlem af Nordisk Råd. Dette håb er nu gået i opfyldelse. Finland er blevet medlem, således som der allerede i de gældende vedtægter var åbnet mulighed for, og dermed er ringen sluttet; den nordiske familie er samlet, som den skal være det, og fra alle sider i Norden vil det derfor blive hilst med glæde og tilfredshed, at Finland har truffet denne beslutning om at indtræde i Nordisk Råd.

Jeg håber, at denne beslutning fra Finlands side, den kendsgerning, at Finland vil være medlem for fremtiden, også i anden henseende vil få en god virkning. Fra kommunistisk side har der fra tid til anden været rettet stærke angreb på Nordisk Råd og dets virksomhed. Man har tillagt det arbejde, som udføres i rådet, motiver og hensigter, som aldrig har haft noget med virkeligheden at gøre, og når Finland nu bliver medlem med den holdning, som landet indtager politisk, må disse røster dog vel nu forstumme, thi ingen kan vel med rette mistænke Finland, så lidt som man mistænker Sverige, for, at det ville indtræde i Nordisk Råd, hvis der i dets virksomhed var noget, der gik på tværs af landets almindelige udenrigspolitik. Hvis Nordisk Råds virksomhed virkelig var af den karakter, som det er blevet påstået, ville sikkert hverken Finland eller Sverige være medlemmer af Nordisk Råd. Disse beskyldninger har altid været uden rod i virkeligheden, således som det klart fremgår af rådets vedtægter, og således som det klart er fremgået af rådets virksomhed og forhandlinger, der jo er offentligt tilgængelige.

Da Nordisk Råd begyndte sit arbejde,

var det Danmarks og Københavns gode lykke, at den første session blev holdt her, og det former sig igen sådan, at nu da rådet er blevet fuldtalligt, om jeg må sige det på den måde, skal vi atter samles her i København. Jeg tror, at folketing og regering vil se frem til at byde de finske repræsentanter velkommen på Nordiske Råds bænke.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg går ud fra, at der ved en senere lejlighed bliver mulighed for her i folketinget at drøfte de nordiske problemer på et bredere grundlag, end lovforslaget her kan give anledning til. Jeg tror, det ville være af interesse, om det fra folketinget blev gjort klart, hvor langt man er nået i den praktiske nordiske politik — man er jo virkelig nået forholdsvis langt — men det er tiden ikke rigtig inde til nu. Jeg har forstået, at alle partier og regeringen er enige om det ønskelige i, at vi ved en eller anden lejlighed får en drøftelse her i tinget om de nordiske problemer, som foreligger for os i Nordisk Råd.

Det her foreliggende lovforslag går kun ud på en ændring, som er nødvendiggjort af Finlands tilslutning til Nordisk Råd. Allerede da loven blev vedtaget i 1952, så man hen til og håbede på, at det inden længe skulle blive muligt at udvide rammerne til også at omfatte Finland, og der kan ikke være tvivl om, at det fra alle sider vil blive hilst med den største glæde, at dagen nu er inde, da det kan realiseres, at Finland bliver medlem af Nordisk Råd. På en række områder har Finland allerede været med i det nordiske samarbejde. I Nordisk Kulturkommission er Finland repræsenteret, og også på andre områder har Finland været draget med ind i de nordiske forhandlinger; nu bliver det fastslået, at Finland på lige fod med de øvrige nordiske lande er medlem af Nordisk Råd og tilsluttes det nordiske fællesskab. Det vil fra alle sider i Danmark blive hilst med stor glæde, og jeg kan anbefale de ændringer, som er nødvendiggjort af Finlands tiltræden af Nordisk Råd, og som lovforslaget indeholder.

Aksel Larsen: Selvom det offentligt har været meddelt, at det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft er blevet omvendt og

[Aksel Larsen.]

er blevet et ejegodt menneske, så kan det jo lade til, at han alligevel enten ønsker eller i hvert fald ikke kan afholde sig fra forsøg på at yppe kiv og klammeri. Jeg har nu ikke i sinde at tage imod invitationen, så meget mere som den sag, der her behandles, er en sag, hvorom der turde være enighed her i tinget, og jeg kan ikke se, hvorfor vi så skal give os til at skændes. Jeg henviser til de udtalelser om Finland og Nordisk Råd, jeg har fremsat i den politiske åbningsdebat, og jeg tilsiger på min gruppes vegne kommunisternes støtte til fremme af dette lovforslag.

Viggo Starcke: Også fra vor side vil vi med glæde støtte ændringerne i loven om Det nordiske Råd. Dengang loven blev vedtaget i 1952, blev der åbnet adgang for Finland til at være observatør ved møderne, hvis det ønskedes. Nu rykker Finland fra at være observatør ind som egentlig deltager og indtager på den måde sin naturlige plads i det nordiske samarbejde, hvorved ligesom det skilte atter føjer sig sammen. Det er ikke naturligt på denne plads ellers at diskutere de nordiske problemer; men eftersom den jævne befolkning i de nordiske lande — og jeg tror specielt i Danmark — ser frem til store resultater på det nordiske samarbejdes område, vil jeg gerne udtrykke vort ønske om, at store resultater snart vil foreligge.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Jeg takker meget for den enstemmige tilslutning, som er givet lovforslaget, og kan naturligvis ikke nægte, at jeg også er tilfreds med, at det parti, som hidtil har været imod, er gået ind for at ville støtte dette lovforslag. Jeg skal ikke blande mig i diskussionen mellem det ærede medlem hr. Aksel Larsen og det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft om omvendelse, men blot til det ærede medlem hr. Aksel Larsen sige, at der jo efter et gammelt ord er større glæde over een synder, der omvender sig, end over 10, som ikke har omvendelse behov. Jeg gør blot denne bemærkning, fordi det ærede medlem selv talte om omvendelse, og vi er glade for, at det ærede medlem nu er af den opfat-

telse, at Nordisk Råd er en fornuftig foranstaltning.

I min fremsættelse har jeg gjort den bemærkning, at de vedtægtsændringer, der her er tale om, af den danske og svenske regering er blevet forelagt for regeringerne i Helsingfors, Oslo og Reykjavik, og at vi forventede, at tilslutning derfra ville foreligge i den nærmeste fremtid. Jeg kan nu oplyse, at tilslutning fra samtlige nævnte regeringer nu foreligger, således at disse ændringer vil blive gennemført i samme form i samtlige nordiske lande. Jeg takker for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om sygeplejersker.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 833, fremsættelsen i tidenden sp. 1287).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Nina Andersen: I 1933 fik vi her i landet den første lov om sygeplejersker. Den beskæftigede sig hovedsagelig med autorisationen af sygeplejersker, om forudsætningen for denne og om de forhold, som kunne medføre, at en autorisation kunne mistes. Ved en ændring i 1942 blev dette sidste forhold yderligere udvidet og klargjort.

Det foreliggende lovforslag drejer sig foruden om autorisationen om hele sygeplejevirkomheden, om uddannelsen til sygeplejerske. Det hviler på et meget grundigt kommissionsarbejde, hvis resultat var en betænkning om uddannelse af sygeplejersker m. m., og et forslag, som det foreliggende lovforslag næsten er enslydende med.

Lad mig indledningsvis sige, at mit parti stiller sig velvilligt til dette forslag og ønsker det en hurtig gang gennem tinget, idet vi dog er af den opfattelse, at der er en række forhold, som det vil være rigtigt for os at beskæftige os med i et udvalg, og derfor vil